

694

На основу члана 34. став 5. Закона о здравственој заштити животиња и ветеринарској делатности (Службени гласник Републике Српске, број 11/95) министар пољопривреде, шумарства и водопривреде прописује

ПРАВИЛНИК О МЕРАМА ЗА СУЗБИЈАЊЕ И ИСКОРЕЊИВАЊЕ ИНФЕКТИВНЕ АНЕМИЈЕ КОЊА

Члан 1.

Ради сузбијања и искорењивања инфективне анемије коња, примењују се мере предвиђене овим правилником.

Члан 2.

Коњи се сматрају оболелим од инфективне анемије ако серолошки преглед узорака њихове крви гелпреципитинским тестом (Coggins-test) да позитивну реакцију.

Члан 3.

Ако се код коња утврди позитивна реакција, на левој страни врата се утискују слова ИАК, врућим жигом. Величина утиснутих слова износи 8 cm.

Члан 4.

Коњима сумњивим на инфективну анемију коња сматрају се коњи који су у последња три месеца били у директном или индиректном додиру са копитарима зараженим том болешћу.

Коњи сумњиви на оболење морају се подвргнути дијагностичком испитивању из члана 2. овог правилника, тако да се преглед узорака њихове крви врши највише три пута. Трећи преглед врши се по истеку четири месеца од додира са оболелим копитарима, ако приликом претходних прегледа није утврђена позитивна реакција.

Сумњиви коњи сматраће се незараженим ако по истеку од четири месеца од додира са оболелим копитарима резултат прегледа буде негативан.

Члан 5.

Пре спровођења поступака утврђивања инфективне анемије коња одређује се време и подручје на коме ће се тај поступак спровести.

Члан 6.

Ради утврђивања инфективне анемије коња врши се преглед крви свих коња најмање једанпут у пет година.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, преглед крви коња мора се вршити у следећим случајевима:

- 1) једанпут годишње - у приплодним ергеллама, ергеллама Војске Републике Српске, спортским ергеллама, пастуварнама, шумским и другим радилиштима, као и у свим запатима где има више од 10 коња;
- 2) сваких шест месеци - у заводима који копитаре држе ради производње билошких преларата;
- 3) на 90 дана пре дана довођења коња на хиподроме, сајмове, изложбе, смотре, спортска такмичења и опасивање у другим ергеллама.

Ако власник односно држалац животиња продаје или на други начин отуђује коње, потврда о извршеном прегледу на инфективну анемију не сме бити старија од 30 дана.

Члан 7.

Ради сузбијања инфективне анемије, коњи код којих је утврђена позитивна реакција приликом испитивања узорака њихове крви морају се:

- 1) одмах убити и нешкодљиво уклонити, ако је клиничка слика њихове инфективне анемије изражена;

- 2) уклонити клањем, ако нису изражени клинички знаци обољења.

Члан 8.

До предузимања мера из члана 7. овог правилника, коњи се морају изоловати из запата.

Члан 9.

Клање заражених коња без изражених клиничких знакова обољења дозвољава се само у клиницима које одреди надлежни ветеринарски инспектор.

Члан 10.

У стајама у којима је утврђена инфективна анемија коња мора се извршити дезинсекција, а просторије и прибор морају се дезинфиковати одговарајућим дезинфицијенсом.

Члан 11.

Сматра се да је инфективна анемија коња престала кад од убијања, клања или угињања последњег оболелог коња и завршне дезинфекције протекне најмање четири месеца, а сви остали коњи из односног запата буду у том року серолошки негативни.

Члан 12.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у Службеном гласнику Републике Српске.

Број: 09-335-1195/95
25. децембра 1995. године

Министар
пољопривреде,
шумарства и водопривреде,
Ђојо Арсенивић, с.р.

695

На основу члана 34. став 5. Закона о здравственој заштити животиња и ветеринарској делатности (Службени гласник Републике Српске, број 11/95) министар пољопривреде, шумарства и водопривреде прописује

ПРАВИЛНИК О МЕРАМА ЗА СУЗБИЈАЊЕ И ИСКОРЕЊИВАЊЕ СЛИНАВКЕ И ШАПА

Члан 1.

Ради сузбијања и искорењивања слинавке и шапа, примењују се мере предвиђене овим правилником.

Члан 2.

Власник односно држалац животиња дужан је, ако посумња да се код преживара или свиња појавила слинавка и шапа, поступити по члану 32. Закона о здравственој заштити животиња и ветеринарској делатности (Службени гласник Републике Српске, број 11/95), (у даљем тексту: закон).

До доласка органа ветеринарске службе одређеног законом, власник односно држалац животиња дужан је да лицима ван његовог домаћинства спречи улазак у двориште и да спречи удаљавање животиња из дворишта. За то време држалац животиња и чланови његовог домаћинства не смеју долазити у додир са животињама других лица.

Члан 3.

По пријему пријаве о сумњи на појаву слинавке и шапа, орган из члана 2. став 2. овог правилника дужан је да одмах на лицу места изврши преглед оболелих животиња и утврди да ли се ради о сумњи на заразу или не. Ако утврди сумњу на заразу, дужан је да затражи помоћ надлежних органа управе.

При сваком првом случају заразе у месту, мора се и дијагностичким испитивањем потврдити постојање заразе и утврдити тип вируса.

Орган из члана 2. став 2. овог правилника дужан је, за дијагностичко испитивање одмах послати довољну

количину материјала (афта) у стерилној сувој стакленој бочици.

Члан 4.

Ако се утврди зараза или сумња на заразу, ветеринарски инспектор дужан је:

1) наредити блокаду дворишта у коме се појавила зараза односно сумња на заразу (у даљем тексту: заражено двориште). Блокада дворишта траје све док се не изврши завршна дезинфекција;

2) обавестити све заинтересоване органе и организације у смислу Упутства о знацима на основу којих се може сматрати да се појавила заразна болест животиња и о начину и поступку извештавања о појави заразне болести животиња;

3) на таблама постављеним на видном месту означити заражена дворишта односно заражена места или заражена подручја, зависно од степена распрострањености заразе;

4) утврдити путеве којима је зараза могла бити унесена и путеве кретања оболелих животиња;

5) проверити које је мере предузео власник односно држалац животиња и наредити и друге прописане мере.

Члан 5.

Власник односно држалац животиња дужан је да у зараженом дворишту предузме следеће мере:

1) да спречи улазак у заражено двориште односно излазак из зараженог дворишта лицима без пропуснице ветеринарског инспектора;

2) да затвори све животиње које су се затекле у зараженом дворишту;

3) да сакупи стајско ђубриво на посебном месту и да га пакује (компост) или свакодневно полива мешавином 2%-тне натријумове лужине и кречног млека;

4) да стави дезинфекционе препреке испред улаза у заражено двориште;

5) да пружи помоћ надлежном органу за време док се врши сузбијање заразе.

Ако се зараза појавила код животиња које држи предузеће, предузеће је дужно да, поред мера из става 1. овог члана, предузме и следеће мере:

1) да забрани улазак у просторије са оболелим животињама лицима која не раде у таквим просторијама.

2) да забрани пребацивање животиња из једне просторије у другу или са једне економије на другу;

3) да врши свакодневно посматрање и преглед здравственог стања животиња;

4) да стави дезинфекционе препреке испред улаза у сваки објект у коме се налазе животиње.

Под зараженим двориштем подразумевају се код предузећа сви објекти непосредно повезани са објектом у коме се налазе оболеле животиње.

Члан 6.

Надлежни орган дужан је да нареди предузимање следећих мера у зараженом дворишту:

1) затварање и забрану кретања животиња;

2) забрану уласка у заражено двориште односно изласка из зараженог дворишта лицима без пропуснице ветеринарског инспектора;

3) вршење свакодне дезинфекције;

4) забрану изношења из зараженог дворишта животињских производа, сировина и других предмета којима се зараза може пренети.

Члан 7.

Свакодневна дезинфекција у зараженом дворишту обухвата дезинфекцију просторија у којима се налазе оболеле

животиње, дезинфекцију дворишта и дезинфекцију стамбених просторија.

Свакодневна дезинфекција се спроводи сваког дана до последњег клања односно убијања животиња у зараженом дворишту. После тога свакодневна дезинфекција се врши још два дана, а трећег дана се врши завршна дезинфекција.

Члан 8.

Завршна дезинфекција обухвата дезинфекцију свих просторија и места на којима су се налазиле заражене животиње или животиње сумњиве на заразу (стаја, дворишта, пашњака, напајалишта и др.), као и дезинфекцију предмета који су били у додиру са таквим животињама, и то чим се животиње и заражени материјал нешкодљиво уклоне.

Завршна дезинфекција се врши са 2%-тним раствором натријумове лужине, термичким средствима (сувом, влажном и прегрејаном паром), формалином и другим ефикасним средствима.

Ако су људи и животиње осетљиви на натријумову лужину, они треба да се дезинфикују 1%-тним раствором млечне киселине.

Ако се сточна храна не може дезинфиковати, мора се уништити.

Ако је сено на пласту, мора се попрскати 8%-тним раствором млечне киселине. Попирскани површински слој сена не сме се користити у року од 14 дана од дана прскања.

Завршна дезинфекција мора се вршити после дератизације стаја у којима су животиње боравиле и дератизације просторија у којима се држи зрнаста храна. Пре дератизације тих просторија, треба у њима оставити нешто концентрата. Дератизација се мора истовремено вршити и у суседним двориштима.

Члан 9.

Надлежни орган дужан је да нареди да се све животиње које су оболеле од слинавке и шапа, или за које постоји сумња да су оболеле, као и све остале животиње пријемчиве за слинавку и шап које су се затекле са оболелим животињама у истом дворишту код грађана и грађанских правних лица односно у истој просторији код предузећа, убију и учине нешкодљивим.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, ако на територији Републике српске постоји кланица у којој се животиње могу клати и месо прерађивати на температури не нижој од 70 °Ц, може се дозволити клање клинички здравих животиња из зараженог дворишта под условом да се оне у кланицу допреме превозним средством којим је онемогућено испадање ђубрета и цурење осоке.

Члан 10.

Надлежни орган дужан је да нареди предузимање следећих мера у зараженом подручју:

1) клинички преглед преживара и свиња, ради утврђивања раширености заразе и превентивно цељење оних животиња које нису сумњиве на заразу;

2) свакодневни преглед преживара и свиња за време од осам дана од дана извршеног превентивног цељења, а затим прегледе трећег, шестог, тринаестог и двадесетог дана по истеку тог рока;

3) затварање преживара и свиња у стаје, оборе и торове;

4) забрану превозења преживара и свиња превозним средствима друмског саобраћаја, односно забрану задржавања тих превозних средстава ако се на зараженом подручју крећу путевима одређеним за превоз преживара и свиња;

5) забрану преласка преживара и свиња пешице преко зараженог подручја;

6) забрану превозења кабасте сточне хране и простирки за животиње превозним средствима друмског саобраћаја преко зараженог подручја;

7) забрану задржавања у зараженом подручју превозних средстава у железничком саобраћају натоварених преживарима и свињама;

8) забрану превоза људи моторним возилима мимо одређених путева, с тим да се возила не смеју задржавати у зараженом подручју и да по изласку из зараженог подручја морају прећи преко дезинфекционе препреке;

9) забрану одржавања сточних пијаца и изложби животиња;

10) уништавање нерегистрованих паса и паса и мачака луталица;

11) држање паса на вези и затварање мачака;

12) забрану употребе непрокуваних помија;

13) забрану природног и вештачког оплођавања преживара и свиња;

14) забрану отпремања из зараженог подручја преживара и свиња, као и меса и производа од меса;

15) забрану отпремања из зараженог подручја сточне хране;

16) забрану лагеровања меса и производа од меса, који су допремљени из не зараженог подручја;

17) забрану масовног окупљања људи (у школама, биоскопима, на зборовима и др.), ако то епизоотиолошка ситуација захтева;

18) забрану домаћинствима да врше клање животиња без претходног прегледа од стране ветеринарског инспектора;

19) привремену обуставу рада кланице, ако то епизоотиолошка ситуација захтева;

20) забрану кастрације животиња.

Члан 11.

Надлежни орган дужан је да нареди предузимање следећих мера у угроженом подручју:

1) забрану одржавања сточних пијаца и изложби животиња;

2) забрану промета преживара и свиња, као и меса и других намирница којима се сараза може пренети;

3) забрану допремања преживара и свиња, осим за клање;

4) забрану кретања преживара и свиња ван дворишта;

5) превентивно цепљење свих преживара а свиња само ако их држе предузећа. Превентивно цепљење свиња које држе грађани врши се према епизоотиолошкој ситуацији. Изузетно, телад и прасад предузећа, која су непосредно изложена зарази, могу се подвргавати превентивном цепљењу специфичним серумом против слинавке и шапа у дозама означеним у упутству произвођача серума. За време од 14 дана од дана убризгавања серума против слинавке и шапа, мора се контролисати реакција цепљених грла;

6) посматрање на зараженост слинавком и шапом свака три дана до деветог дана, а затим петнаестог дана да се изврши последњи преглед. Ако се приликом тог прегледа утврди да нема знакова заразе, може се дозволити кретање и заједничка испаша животиња.

7) забрану природног оплођавања преживара и свиња. Вештачки се могу оплодити само плоткиње у дворишту власника, и то најраније 14 дана по извршеном превентивном цепљењу. За вештачко оплођавање плоткиња може се употребити само дубоко смрзнуто семе или семе произведено ван зараженог подручја, под условом да се амбалажа дезинфикује пре и после употребе. Ако је текуће семе произведено у угроженом подручју, оно се може употребити кад се утврди да је од здравих бикова који су редовно цепљени, под условом да је амбалажа дезинфикована при испоруци и приспењу;

8) забрану отпремања коже, вуне, папака, рогова и других сировина ван угроженог подручја, ако нису претходно дезинфиковани односно термички обрађени на температури не нижој од 70 °Ц;

9) забрану отпремања производа од меса, ако они нису термички обрађени на температури не нижој од 70 °Ц у средини производа и ако се отпремају у амбалажи која пре паковања није дезинфикована;

10) забрану масовног окупљања људи који су дошли из незараженог подручја.

Члан 12.

Ако се појави слинавка и шап, мере које су овим правилником предвиђене за предузимање на зараженом подручју имају се, по правилу, применити на подручју од 5 км, а мере које су овим правилником предвиђене за предузимање на угроженом подручју имају се, по правилу, применити на подручју од 10 км - рачунајући од жаришта заразе. При томе се мора водити рачуна о географском положају (конфигурацији) земљишта, о саобраћајним комуникацијама и др, тако да такво подручје сачињава епизоотиолошку економску целину.

Члан 13.

Ако постоји опасност да се слинавка и шап може проширити и ван граница зараженог подручја и угроженог подручја, надлежни орган може наредити превентивно цепљење животиња и ван тих подручја, а нарочито у оним подручјима у којима постоји већа концентрација животиња.

Члан 14.

За време заразе слинавке и шапа, мора се на граничном прелазу Републике Српске поштрити преглед животиња које се извозе.

Преглед животиња у случају из става 1. овог члана може се вршити само дању.

Животиње које се извозе не смеју потицати са зараженог подручја односно угроженог подручја.

Члан 15.

Сматра се да је зараза престала, ако је прошао најмање 21 дан од последњег случаја убијања односно клања животиња оболелих од заразе.

Члан 16.

Ради спречавања поновне појаве слинавке и шапа у дворишту које је било заражено:

1) новонабављене животиње не смеју се уводити у дворишта која су била заражена, и то за време од 45 дана од дана престанка заразе ако су животиње превентивно цепљене, односно за време од 90 дана од дана престанка заразе ако животиње нису превентивно цепљене;

2) стајско ђубриво не сме се износити на њиве, и то у року од 30 дана у летњем периоду односно у року од 90 дана у зимском периоду - од дана престанка заразе;

3) зрнаста сточна храна, која је затечена у дворишту које је било заражено, не сме се из дворишта износити за време од 60 дана од дана престанка заразе.

Члан 17.

Ако се слинавка и шап појави у граничним подручју у суседној земљи, на свим територијама општина које се граниче са односном земљом може се наредити предузимање следећих мера:

1) забрана одржавања сточних пијаца и сајмова животиња;

2) забрана сакупљања и испаше преживара и свиња у појасу дубине 5 км од границе;

3) превентивно цепљење свих преживара вакцином оног вируса који се појавио у суседној земљи;

Радне и друге организације, које имају преживаре и свиње у општинама из става 1. овог члана дужне су предузети и следеће мере:

